

Hillesøysangen.

1. Frå Kjølvekasa nord mot Håjanipa,
kring Rusholm inn til Trommebringa traust,
se, det for Hillesøy er grensestripa
mot Nordahav - seks miler opp nordaust.
Men innfor ligg det øyer, odd og fjord
med fjell og tind, med dal og dyrka jord,
en Håløyg skalk, som kan sin rang ei vike,
en jotneheirn og et alverike.
2. Frå skjærgård inn til bratte Avglapp skalle,
vår Malangs ål går brei og breiddfull inn.
I storm og haustnatt kan han veldig tralle,
i sommarnatta er han lys og lind.
Her Ottar dreiv med båter, gård og grunn,
her Gunnstein flykta inn for Tore Hund.
Her brigg og bark gikk baut for våte kluta
når Malangslos kommanderte skuta.
3. Alt frå den tid vi kaller «Arilds dage»,
har gjeve folk her ut mot kysten levd.
I elsk og fryd, i kamp foruten klage
de holdt på hav og land sitt ry i hevd.
Til utland og de for på vikkj i lag,
og sanko gods og gull for ord og slag,
Se, grav og grop kan oss vår saga lære,
alt Hillesøy stod i makt og ære.
4. Fembøringsbåt stod lei i nord og søre,
de for i solskinn, for i rokk og fokk.
I fuka såg de knappast mindste ljøre,
av is var støyra både båt og nøkk.
Med femklørs duving kommandertes baut.
I fykan fei var skifta hals og skaut.
Han kløyvde brott og brem for segeltaven.
De dansa langdans på mørke graven!
5. Med dekkja båt for blank propell og smøring
går no de havet rundt i aust og vest.
Det sløng så opp og ned med fangst og foring,
men feskarmann gjer aldri bråk og blest.
Om hav og himmel glør i lys og leik,
om blåmyr ligg i mulm og nånatt bleik:
«latt tampen gå», er ordren ei å prute
tross mange kjære er blidd der ute!

Solo av mann:

6. **Vår kvinne skal ha all vår takk og ære,
hun skjøtter hus og heim foruten grin.
Hun hjelper oss vårt stadig slit å bære
med villig hånd og smil - du store min.
Og når vi kjem frå hav den heile gjeng,
er alt i orden: Hus og bord og seng.
Honnør for våre koner, piker, venner,
takk, takk med hjerter, med munn og hender!**

Solo av kvinne:

7. **Honnør for våre menn og kjekke karer,
så og for dem som ei tilbake kom.
For all vår tarv sitt liv de ikke sparer;
vi har for dem så stort et hjerterom.
En trufast klem inn til vår heite barm,
en barnemunn, og en liten lubben arm
de får -om de er litt besværlig - kjærlig,
å være deres, det er så herlig!**

Atter felles:

8. **Takk Hillesøy for hundre år - ja tusen,
hvor tider svant - og slekter kom og gikk.
Ditt store hav har titt i brott og brusen
oss skjenket av sin skål så besk en drikk.
Men skjønne solnatt gir oss himmel-dryss,
og bæreblinket gir oss sonings-kyss.
Å hør oss Hillesøy, vår heim du kjære:
Et langt hurra skal du ha med ære!
Hip-hip-hip-, hur-ra-a-a-a-a-a.**

Carl Bertheussen